

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: **P, s. r. o.**, so sídlom P., Bratislava, IČO: X., zastúpená advokátskou kanceláriou F., s. r. o., so sídlom G., Bratislava, IČO: X., proti povinnej: **M.**, nar. X., bytom M. č. X., **o vymoženie 481,31 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 9Er/347/2007, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 25CoE/231/2012-49 z 28. marca 2013, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Komárno uznesením č. k. 9Er/347/2007-19 z 28. 06. 2012 exekúciu zastavil a návrh oprávnenej na zmenu súdneho exekútora zamietol. Zároveň uviedol, že o náhrade trov exekúcie rozhodne osobitným uznesením. Rozhodol tak s poukazom na ust. § 58 ods. 1, § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Exekučný poriadok) v spojení s ust. § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 25CoE/231/2012-49 z 28. 03. 2013 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Zamietnutie návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) odôvodnil tým, že povinnosť požiadať o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke vnútroštátny orgán nemá vždy a za akýchkoľvek okolností. Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku totiž nevyplýva, že všeobecný súd môže prerušiť konanie a predložiť Súdnemu dvoru návrh na rozhodnutie o prejudiciálnej otázke o výklade

právneho aktu Európskej únie len na návrh účastníka konania. Predpokladom takéhoto postupu je nielen skutočnosť, že sa v konkrétnej veci aplikuje ustanovenie zákona platného v Slovenskej republike, do ktorého bol prenesený obsah únieových právnych noriem. Rozhodnutie o otázke hraníc aplikovateľnosti únieového práva, o jeho výklade alebo o jeho platnosti musí bezprostredne súvisieť so sporom prejednávaným vnútroštátnym súdom, pričom prejudiciálna otázka nastolená Súdnemu dvoru EÚ nesmie byť zjavne neopodstatnená a irelevantná vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu. Konštatoval, že v prejednávanom prípade nezistil potrebu obrátiť sa s predbežnou otázkou výkladu únieového práva na Súdny dvor EÚ, keďže podľa konštantnej judikatúry Súdneho dvora EÚ, začatie konania o prejudiciálnej otázke nie je potrebné v prípadoch, keď sú výklad a aplikácia únieového práva natoľko zrejmé, že nie je potrebné obracať sa s predbežnou otázkou na Súdny dvor EÚ.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podala oprávnená odvolanie, ktoré odôvodnila tým, že v konaní jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ - správne malo znieť „písm. f/“ O. s. p) a že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), keď súd nesprávne interpretoval a aplikoval § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a článok 267 Zmluvy o fungovaní EÚ v spojení s § 36 ods. 5 Exekučného poriadku a súčasne, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Na základe uvedeného oprávnená navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v označenom rozsahu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj najvyšší súd), ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní oprávnenej proti výroku odvolacieho súdu, ktorým jej návrh na prerušenie konania zamietol, skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať (§ 103 O. s. p.), pričom dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý odstrániť nemožno.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p., účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodit', že procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení O. s. p. (prvá hlava prvej časti O. s. p.). Na strane súdu

k podmienkam konania patria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto vlastnosťou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

V prejednávanej veci odvolanie oprávnenej smeruje proti uzneseniu, ktorým krajský súd v odvolacom konaní nevyhovел jej návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p., krajské súdy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p., o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Citované zákonné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujú funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na konanie o veci tak, že najvyšší súd je oprávnený rozhodovať o odvolaniach ako riadnych opravných prostriedkoch vtedy, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa. Spôsobilým predmetom odvolacieho konania sú preto len rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 201 O. s. p.).

Rozhodnutie krajského súdu o nevyhoveení návrhu oprávnenej na prerušenie konania vydané v priebehu odvolacieho konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale bezpochyby sa jedná o rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 211 ods. 1 výslovne predpokladá rozhodovanie odvolacieho súdu napr. aj o návrhoch podľa § 138 ods. 1 vrátane tých, o ktorých nerozhodol súd prvého stupňa. Odvolací súd sa však pri takomto rozhodovaní nestáva súdom prvého stupňa, ale zostáva súdom odvolacím. Naviac, podľa § 202 ods. 3 písm. o/ O. s. p., odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa zamietol návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., a teda aj keby o návrhu rozhodol súd prvého stupňa, proti jeho rozhodnutiu by v takomto prípade odvolanie prípustné nebolo. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že napadnuté uznesenie krajského súdu ako súdu odvolacieho chybné poučenie o neprípustnosti odvolania proti tomuto rozhodnutiu neobsahuje.

Oprávnená napadla uznesenie krajského súdu odvolaním v konaní, v ktorom tento nepostupoval ako súd prvého stupňa, ale ako súd odvolací, pretože s vecou súvisiaci spis mu bol predložený za účelom preskúmania rozhodnutia vydaného súdom prvého stupňa. S poukazom na uvedené, funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodovanie o odvolaní oprávnenej daná nie je.

Podľa § 103 O. s. p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O. s. p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Keďže na prejednanie odvolania podaného oprávnenou proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je daná funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. V súlade s § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p., bolo preto potrebné konanie o tomto opravnom prostriedku zastaviť bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 30. januára 2015

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.